အသက်ကငယ်သေး .. ရည်းစားကများသလို ...
အတွေ့အကြုံကများခဲ့တော့ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံများကို ..
ကိုကျူးပစ်တို့အတွက် မျှဝေလိုက်ပါတယ် ...
အကုန်လုံး ကိုယ်ရေးအဖြစ်အပျက် များသာဖြစ်ကြောင်း ..

ယောကျ်ားလေးတွေကို ကစားစရာအဖြစ်သဘောထားတတ်သော ..
ခပ်ပေါ့ပေါ့မိန်းကလေးများအကြောင်း ...

ကျွန်တော် သီရိနဲ့ ကြေကွဲခြင်းများစွာကို သယ်ဆောင်ပြီး ..
ကျွန်တော် --- မြို့ကို ထွက်ခဲ့တယ်ဗျာ ... တစ်ပါတ်လောက် ..
ကြာပြီး .. ကျွန်တော် ရန်ကုန်ကို ပြန်လာခဲ့တယ် ... အပြန်ခရီးကားပေါ်တွင် ...
‘ ဟိုဘက်က ... အဲဒါ ကျွန်မ ခုံရှင့် .. ရှင် နေရာမှားနေတယ် ’
‘ အမ် ... ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မှာလည်း .. ဒီမှာ လက်မှတ်ကခုံနံပါတ်အတိုင်း ..
ထိုင်နေတာ ... ခင်ဗျား မှားနေတာနော် ’
‘ အဲ .. စွာလိုက်တာ .. မိန်းမကျနေတာပဲ ... ဒီမှာ .. ဒီမှာ ကျွန်မလက်မှတ် ...
ကြည့် ’
‘ မိန်းမကျတော့ဘာဖြစ်လည်း .. ခင်ဗျားနဲ့ဆိုင်လို့လားဗျာ ..
လက်မှတ် .. ဟုတ်လား .. မကြည့်ပါဘူး .. ဘာလို့ကြည့်ရမှာလည်း ..
တောင်းတိုင်းပေး .. ခိုင်းတိုင်းကြည့်ရင် ခွေးတောင်မလေးစားဘူး ’
‘ အာ .. ရှင် ... ’
‘ ဘာမှမလုပ်ရသေးဘူးနော် .. အကျယ်ကြီးမအော်နဲ့ .. တော်ကြာ ..
ကားပေါ်ကလူတွေတစ်မျိုးထင်နေမယ် ’
‘ ဘာရှင့် ... ’
‘ အောင်မလေး ... ငါးစိမ်းသည်တောင် ခင်ဗျားလောက် အသံမကောင်းဘူး ..
ဖြည်းဖြည်းပြောပါ .. နားကအကောင်းကြီး ’
‘ အာ .. ဘုဆတ်ဆတ်နဲ့ ... စကားပြောရတာ .. ’
‘ ကျွန်တော်က စကားပြောပါလို့ပြောမိလို့လား ... ခင်ဗျားအရင်စပြောပြီးတော့ ’
အဲဒါကတော့ ကျွန်တော်အပြန် ကားပေါ်တွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်း ...
ကောင်မလေးတစ်ယောက် ... မပိန်မပါး .. သင့်တင့်သောကိုယ်လုံး ..
ရှည်ပြီးသွယ်နေသောမျက်နှာအကျ ... ကားနေသော နားရွက်လေး ...
ဖြူနေသောအသား ... မှေးနေသောမျက်လုံး .. ဝတ်ထားသော တီရှပ်နဲ့ ..
ဖက်တင်အနက် .. အားလုံးကိုပေါင်းဆပ်လိုက်တော့ ...
ခပ်ဆတ်ဆတ် .. ခပ်စွာစွာ ..
ကြည့်လို့ကောင်းတဲ့ရှမ်းတရုတ်မလေးတစ်ယောက် ....

သူ့ကားအောက်ကိုပြန်ဆင်းသွားတယ် ... ပြီး အဲဒီ ခရီးသည်တင်ကားရဲ့ ..
မန်နေဂျာထင်တယ်တက်လာတယ် ... ဘာသွားပြောတယ်မသိ ...
မန်နေဂျာဆိုတာလည်း အဲဒီကောင်မလေးနဲ့တွေ့နေတုန်းကသွားတွေဖြီးလို့ ..
နွားပွဲစားတောင်ထင်ရတယ် .. ကျွန်တော်ထိုင်နေတဲ့ခုံနားကိုရောက်လာပြီး ..
‘ ညီလေး ... အဲဒါ သူ့နေရာကွာ .. ညီလေး ခုံလက်မှတ်လေးခဏလောက် ’
‘ ဗျာ .. ကျွန်တော့်ခုံလက်မှတ် .. ဟုတ်လား ...
မနက်က ------ ကလာပြီး ... ကားခုံနံပါတ်ရွေးသွားတာ ... မှတ်မိလား .. ’
‘ အဲ .. ဟုတ်လား .. မသိလို့ဗျာ .. တောင်းပန်ပါတယ် .. ’
‘ ညီမလေး အကိုတို့ မှားသွားလို့ . ဒီဘက်မှာထိုင်လည်းရပါတယ် ..
အကိုတို့ ကားကခုန်တွေအားလုံးကောင်းပါ ... ’
‘ ရှင်တို့က .. ကဲကဲ မပြောတော့ဘူး .. ထားလိုက်တော့ ... မပြောတော့ဘူး ..
သူ့ဘေးကခုံဟုတ်လား .. ’
‘ ဟုတ်ကဲ့ .. ဟုတ်ကဲ့ .. ဒီနေရာမှာပါဗျာ .. တောင်းပန်ပါတယ် ..
ညီလေးကိုရော .. ဒီကညီမလေးကိုရော ..
အားပေးတာလည်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် .. ’
အဲဒါပြောပြီး မန်နေဂျာပြန်ဆင်းသွားတယ် ... သူကတော့ ..
သူ့အထုပ်ကို မနိုင်မနင်းမရင်း .. ပစ္စည်းတင်တဲ့အပေါ်တန်းကို မနေတယ် ...
ကျွန်တော်လည်းမနေသာတော့ဘဲ ...
‘ ကဲဗျာ .. ဒီကအမိ ... ’
‘ အာ .. အမိ မဟုတ်ဘူး ... နာမည်ရှိတယ် .. ’
‘ အမိကနာမည်ပြောလေဗျာ .. ဒါဆို .. ’
‘ ဘာလို့ပြောရမှာလည်း .. ဒီလိုချည်းပဲ ... ယောကျ်ားတွေက ’
‘ ဘာ .. နေတော့ ’
ကျွန်တော်လည်း ပြန်ထိုင်နေလိုက်တယ် .. အစကတော့ကူညီမလို့ ..
သူ့ခုနကပြောခဲ့တဲ့စကားကြောင့်ပြန်ထိုင်နေလိုက်တယ် ...
သူလည်း သူ့ရဲ့အထုတ်ကို မတင်နေတုန်း ...
နောက်တော့လည်း .. ကြည့်လို့မကောင်းတာနဲ့ ..
‘ ပေးဗျာ ... မမှီမကန်းနဲ့ .. ’
သူ့ကို ပြောလိုက်တယ် ... ပြီး
‘ ဝင် .. ဟိုဘက်မှာထိုင် .. ဒီဘက်ကအပြင်ရောက်နေတယ် ...
ခင်ဗျား နေရာဆိုတော့ ဖယ်ပေးတာ ... ’
အဲလိုပြောပြီး .. ကျွန်တော်လည်း .. အမ်ပီ၃ ကိုနားမှာတပ်ထားလိုက်တော့တယ် ..
လူကလှချင်တယ် ... စကားကဘုဘောက် ...
ဒီလိုနဲ့ကားစီးလာလိုက်တာ .. ညနေစာစားချိန်ကားရပ်တယ်ဗျာ ..
အဲဒီတော့ ကျွန်တော်လည်း .. အရင်ဆင်းသွားတယ် ...
သူဘယ်လိုနေလဲဆိုတာတော့မကြည့်တော့ဘူး .. တောက်မြင်ကပ်လို့ ..

အဲဒါနဲ့ .. ဆိုင်ရဲ့ဘေးဘက်နည်းနည်းကျတဲ့စားပွဲမှာ ကျွန်တော်ထိုင်လိုက်တယ် ..
ခရီးသွားရာသီမဟုတ်တော့ ... ခရီးသည်နည်းတယ် ..
တစ်စီးလုံးမှ ... အယောက် ၂၀ လောက်ပဲပါတယ် ...
အပ်စ်စပတ်ကားကြီးတစ်စီးမှာ ... အင်း ... အဲဒီလိုထင်နေတုန်း ...
အဲဒီ ဘုဘောက်မလေးက .. ကျွန်တော့်ဘေးရောက်လာပြီး ..
‘ ထိုင်မယ်နော် .. ရမလား .. ’
‘ သဘောလေ .. ကျွန်တော်ဝယ်ထားတာမှမဟုတ်ပဲ .. ထိုင်ချင်ထိုင်ပေါ့ ’
‘ ဟုတ်ကဲ့ .. ဒါဆိုထိုင်ပြီ .. ရှင်ကဘုဘောက်နော် ’
‘ အာ .. ခင်ဗျား .. အသားလွတ်ကြီးပါလား .. အော် .. ကျွန်တော်က ..
ဘုဘောက်ဆိုခင်ဗျားက .. ဘောက်ဆက်ဗျာ .. ’
‘ ဟိ ဟိ ... စိတ်ကလည်း လက်နှစ်သစ် .. ပြန်ပြောတယ် .. အတင်မခံဘူး ’
‘ ကျွန်တော်လက်နှစ်သစ်က ခင်ဗျားလေး ဘယ်တုန်းကတိုင်းထားတာလဲ ’
ကျွန်တော်စပြီးခွပ်ပြီး ... ဝေးလေးကောင်းလေ .. ရှောင်လေကောင်းလေဆိုပြီး ..
အဲဒီမှ .. ခံရတော့တာပဲဗျို့ ...
‘ ခုနက .. ကားပေါ်မှာ ခိုးတိုင်းလိုက်တာ ... ပဲမြစ် .. ’
‘ ဘာ ’
အသံနည်းနည်းကျယ်သွားသည် ....
‘ အဲဒီပဲမြစ်ပဲ ခင်ဗျား စုတ်နေတာမလား ... ကြိုက်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ’
‘ နန်းက .. ပဲမြစ်ကို မစုတ်ဘူး .. ကိုက်တာ .. တကယ်အကိုက်ခံနိုင်လို့လား ’
သူ့ နာမည်တစ်လုံးထွက်လာပြီ သူ့စကားလုံးထဲမှ ... နန်း ....
‘ ကိုက်ရဲရင် ကိုက်ကြည့်လေ ... ပဲမြစ်ကြောင့် မျက်ဖြူလန်မှ ...
ပဲမြစ်ကျေးဇူးလို့မပြောနဲ့ ’
‘ မပြောဘူး .. အံကျိတ်ခံမှာ ’
ကျွန်တော်စကားဆက်မပြောတော့ .. မှာထားတာရောက်လာတာတွေ ..
ငုံ့စားနေတယ် .. သူကလည်း .. ရယ်လိုက် .. ကျွန်တော့်စားနေတာကြည့်လိုက် ...
(တိုင်းရင်းသူများသည် .. ပွင့်လင်းသည် ... စကားပြောပြင်းထန်သည် ..
မြို့ကစော်တွေလို ရှောင်ရှားစရာစကားမလို ..
ကြုံရင်ပညာတောင်ပေးသွားသေးသည်)
ကျွန်တော် စားလို့ပြီးတော့ ဆေးလိပ်သောက်တယ် ...
ပြီး .. ကော်ဖီမှာတယ် ... သူလည်းလိုက်မှာတယ် ...
သူကတော့ လိုက်နောက်နေတာ .. ကျွန်တော်မှာတော့တိုက်ဆိုင်မှုတွေ ..
ကျွန်တော်ကော်ဖီမြန်မြန်ကုန်အောင်သောက်ပြီး ... ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်တယ် ..
ပြီးကားပေါ်မှာထိုင်နေလိုက်တယ် .. ခဏကြာတော့ ..
အချဉ်ထုပ်ပေါင်းသောင်းခြောက်ထောင်နဲ့ .. သူတက်လာပါပြီ ..
လူက ဖရိုဖရဲ ... ကြည့်ရတာ .. တစ်ယောက်ထဲရှုပ်နေတာပဲ ...
အော ... ကြည့်နေရင်းနဲ့ ... သူ ဘာနဲ့ငြိနေလဲမသိ ... တစ်ခုခုတော့ငြိနေတာတော့

ကျွန်တော်လည်းသိတယ် ... နောက်လှည့်လိုက် ... ဘယ်လှည့်လိုက် ...
ညာလှည့်လိုက်နဲ့ .. အဲဒီမှာ .. ပြီးတော့မှ ... ငြိတာကပြီးသွားပြီ ..
လူ့လက်ထဲကအချဉ်ထုပ်တွေ .. ပြုတ်ကျ .. အဲဒါဘေးကအဒေါ်ကြီး ..
တစ်ယောက်က အမြင်မတော်လို့ .. ခေါင်းငုံ့အကောက်ပြီးပြန်အထ ..
သူကလည်းခေါင်းအငုံ့ ...
' ခွပ် '
' ဖေလိုးမတွေရဲ့ '... အဒေါ်ကြီးရဲ့ အလန့်တကြားယောင်သံနက်နက်ကြီး ...
' ဘုရား ငုတ်တုတ် '.. အဲဒီ ကောင်မလေးရဲ့ ယောင်သံ ...
ပြီး .. ကောင်မလေးက .. နောက်သို့ဖင်ထိုင်ရက်အကျ ...
သူ့နောက်မှာ ထိုင်ပြီး အဝတ်ထုတ်ထည့်နေတဲ့ .. အဒေါ်ကြီးကိုသွားထိုင်မိ ...
' အောင်မလေး .. ' အာဖြဲကြီးနဲ့ ဟောင်သံ ...
အပ်စ်စပတ်ကားကြီး၏ အလယ်လမ်းအတွင်းဖြစ်ပျက်နေမှုများ ..
ကားပေါ် ထိုင်တဲ့လူအားလုံးပထမတော့ .. ကြောင်ကြည့်နေတယ် ..
နောက်အားလုံးထရယ်ကြတယ် ... တစ်ကားလုံးအော်သံ ..
ယောင်သံတွေနဲ့ ... အဲဒီ ကောင်မလေးတော့တော်တော်အီသွားမယ့်ပုံ ...
ရှေ့ကိုစောင့်ပြီး နောက်ပြန်အကျ .. နောက်မှာနောက်တစ်ယောက် ..
' နာလိုက်တာ ... ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် '
' အန်တီ . နာသွားလား .. သမီးတော့နာတယ် .. ' မျက်နှာရှုံ့မဲ့မဲ့နဲ့ ..
ပြီး ..နောက်ကို သူထိုင်မိသွားတဲ့အဒေါ်ကြီးကိုလည်း ..
' ကန်တော့ပါ အန်တီရယ် .. အဲ .. အန်တီ .. ကန်တော့ပါတယ်နော် '
' ရပါတယ်အေ .. ' မျက်နှာကတော့တော်တော်ခံလိုက်ရတဲ့ပုံ ..
ရှေ့ကခေါင်းချင်းစောင့်တဲ့အဒေါ်ကြီးကတော့ .. သူ အစောင့်ခံလိုက်ရတဲ့ ..
နောက်စေ့ကို ပွတ်ရင် ..
' လုပ်လိုက်မှဖြင့်အေ .... နာတာပေါ့ဟ.. ငါကအထ . .နင်ကအငုံ '
ဟုတ်ပါသည် .. တော်တော်လည်းအီမယ်လို့ကျွန်တော်ထင်တယ် ..
နည်းတဲ့အသံအကျယ်ကြီးမှမဟုတ်တာ .. သူတို့နှစ်ယောက်ခေါင်းစောင့်သံက ..
' ခွပ် ' ဆိုအကျယ်ကြီးကြားလိုက်ရတာ ... ကျွန်တော်လည်း .. ထဟားတာပေါ့ ...
အူကိုနာနေတာပဲ ... ပြီး .. ရုပ်ကစပ်ဖြီးဖြီးနဲ့ ..
' ခြေထောက်နည်းနည်းလောက် . နန်း အထဲဝင်မလို့ '
ကျွန်တော်လည်း ခြေထောက်ဖယ်ပေးလိုက်တယ် ..
သူကအထဲလည်းရောက်ရော .. သူ့ သောင်းခြောက်ထောင်သော အချဉ်ထုပ်တွေ ..
ပေါင်ပေါ်တင် ... ပြီး ..သူ့နပါးကို သူဟာသူပွတ်နေတယ် ..
ကျွန်တော်လည်း ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး .. ခုနက သူယောင်တာ ပြန်ကြားပြီး ..
ရယ်မိသွားတယ် ... အဲဒီတော့ ..
' ဟာရယ်တာလဲ ... '
' ဘုရား ငုတ်တုတ် ... အဲ .. မှားလို့ .. မရယ်ပါဘူး .. ဟား ဟား ဟား '

‘ အဲ .. သူများယောင်တာကို လိုက်ယောင်ပြီးရယ်တယ် .. ဒီမှာ ..
ဒီလောက်နာတာကို .. ဘာဖြစ်သွားလဲဘာလဲမမေးဘူး ..
ရယ်နေတယ် ’
မျက်စောင်းထိုးပြီးပြောတယ်ဗျာ ..
ဒီလိုနဲ့စကားတွေရောက်တက်ရာရာတွေပြောရင်း ..
သူ့နာမည် .. နန်းဝေ (နာမ်စား) အဖြစ်သိခဲ့ရတယ် ...
ဒီလိုနဲ့ ရန်ကုန်အဝင်ရောက်တော့ဖုန်းကမိပြီ .. ကျွန်တော်ဖုန်းကိုဖွင့်လိုက်တော့ ..
သူက
‘ ဖုန်းနံပါတ်ပေးပါလား .. ဖုန်းဆက်ချင်လို့ .. ရရဲ့လား ’
‘ ရပါတယ် .. နံပါတ်က .. ၀၉------- ’
‘ အင်း .. ဆက်မယ်နော် .. ဖုန်းမချလိုက်နဲ့ .. စိတ်ဆိုးပြီးအိမ်ထိလာခဲ့မှာ ’
‘ ဟား ဟား .. မကြောက်တတ်ရင်လာပေါ့ .. စိတ်မပူ ’
ဒီလိုနဲ့ ... ကားဂိတ်ကနေကျွန်တော်အိမ်ကိုပြန်ရောက်ခဲ့တယ် ...
ကျွန်တော်အကိုလာကြိုတယ် .. အိမ်ရောက်တော့ ...
အကိုက ...
‘ မင်း သီရိနဲ့ဘာဖြစ်တာလဲ .. ’
‘ ငါ့ဆီဖုန်းဆက်တယ် ... မင်းဘယ်မှာလဲတဲ့ .. ’
‘ အင်း . ကျွန်တော်နားလိုက်အုံးမယ်ဗျာ .. ပင်ပန်းနေလို့ ’
ဆိုပြီးကျွန်တော်စကားစဖြတ်လိုက်တယ် ..
အကိုလည်းဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး ...
ညရောက်တော့ .. ရှမ်းမလေးဖုန်းဆက်လာတယ် ...
ပြီးနောက်တစ်နေ့အားရင်တွေ့ဖို့ချိန်းတယ် ...
ကျွန်တော်လည်း .. စိတ်ပြေလက်ပျောက်ဆိုပြီး .. လာမယ်လို့ပြောလိုက်တယ် ...
နောက်တစ်နေ့ .. သွားတယ် .. ဒီလိုတွေ့ပြီးနှစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ...
ဘာလိုလို ညာလိုလိုဖြစ်နေတယ် .. တစ်နေ့ ...
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ အပြင်မှာတွေ့တယ် ...
ရှမ်းမလေးလည်းပါတယ် .. သူကတော့ကားပေါ်မှာ ..
ကျွန်တော်က စတိုးဆိုင်မှာ ဆေးလိပ်ဆင်းဝယ်တာ .
အဲဒီမှာတွေ့တာ . အဲဒါ .. ဒီကောင်က ..
‘ ဟေ့ကောင် .. အဲဒါလေဒီကဘဲလဲ ..မင်းအတွက် ’
‘ ငါ မသိဘူးကွ ... ဒီလိုပဲ အီနေတာ .. ဘာလို့လည်း ’
‘ မင်းတော့ ဂျိုပေါက်အုန်းမယ် ... ဒီလေဒီက .. ဘဲများတယ် ’
‘ ဟေ ... ဟုတ်လား .. ဒါဆိုမင်းအားလား .. ဘယ်မှာစောင့်နေမလဲ ..
ငါပြန်လာခဲ့မယ် ’
‘ အေး .. ဖုန်းဆက်လိုက်မယ် .. ငါဘယ်ဆိုင်မှာဆိုတာ ’
‘ အေး .. ကျေးဇူးကွာ .. ငါ ဂျိုပေါက်ရင် .. မင်းတို့လည်းငါ့ဘော်ဒါနော် ..

စဥ်းစားထား ... ဟား ဟား ’
‘ ခွေးမသား ... ငါကအကောင်းပြောမလို့ဟာ .. အေးပါ .. မင်းသွားပြီး ..
ပြန်လာခဲ့ .. နောက် ၁၀ မိနစ်လောက်ဆိုဖုန်းဆက်လိုက်မယ် ’
ဒီလိုနဲ့ .. မြို့ထဲကသူ့အိမ်ကိုလိုက်ပို့ပြီး ပြန်အထွက် ဖုန်းလာတယ် ..
‘ ငါ ပြည်လမ်းက---ဆိုင်မှာ .. ရှိတယ် ..မင်းလာခဲ့ ’
‘ အိုကေ .. လာပြီ .. ’
ဖုန်းချပြီးဒီကောင့်ဆီသွားလိုက်တယ် ...
ရောက်တော့ဘီယာသောက်ပြီးစကားစပြောတယ် ..
‘ ငါသိသလောက် ဒီလေဒီက ရုပ်တယ်ကွ. . အီတွေကလည်းပေါလို့ ..
-- မြို့မှာဆို .. ကျောင်းသွားတစ်ယောက် .. ကျောင်းပြန်တစ်ယောက် ..
အပို့အကြိုက ... မင်းနဲ့ကဘယ်လိုသိတာလဲ .. ဒီမှာလည်း ရှိတယ်နော် ..
မင်း ကိုမိတ်ဆက်ပေးလိုက်လို့တောင်ရတယ် ... မင်းမယုံရင်ဒီမှာကြည့် ..
ငါသူငယ်ချင်း .. မင်းကိုမိတ်ဆက်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ကောင်ဆီက ခဏယူလာတာ ..
ဒီမှာက သူ့ကိုယ်ရေးအကျဉ်းငါစုံစမ်းရသလောက် .. အခု .. ရော့ ’
ဆိုပြီး ဓါတ်ပုံတွေ ... အေ၄ စာရွက် ၂ ရွက် ..
အေ၄ စာရွက် ၂ ရွက်ကအပြည့် ...
နာမည် .. လိပ်စာ (--- မြို့) .. မွေးနေ့ .. အကုန်လုံးနီးနီး ..
နောက်တစ်ရွက်က ... သူတွဲနေတဲ့ ကောင်တွေရဲ့ ဖုန်းနဲ့ နာမည် ...
ဓါတ်ပုံတွေ ...
ကျွန်တော်နားလည်သွားပြီ ... ဒီရှမ်းမလေးကို ...
နောက်တော့ သူ့ဖုန်းလည်းမကိုင်တော့ဘူး ...
ဘာမှအဆက်အသွယ်မလုပ်တော့ဘူး ..
နောက် ၂ ပတ်လောက်ကြာတော့ .. ကန်တော်ကြီးမှာ .. နောက်ဘဲတစ်ယောက်နဲ့
လက်ကိုချိတ်လို့ ..

ကျွန်တော်ဒီဇာတ်လမ်းကိုပြောပြတာက ...
မိန်းကလေးတွေ အရမ်းသွက်တယ်ဆို .. နည်းနည်းသတိထားတော့ ..
ယောကျာ်းလေး မိန်းကလေးအများကြီးတွဲလို့ ပြဿနာမရှိဘူး ..
မိန်းကလေးဘဲအများကြီးတွဲလို့ .. ပိုက်ဘောဆို .. နှံ့တဲ့ကောင် ဂိုးသမားပဲ ..
ကျွန်တော်လည်း ဘော်ဒါကောင်းမှုကြောင့် ...
တစ်ချို့မိန်းကလေးတွေက .. ယောကျာ်းလေးတွေကို ..
အသုံးချခံပစ္စည်းအဖြစ် .. အပျင်းပြေ ပစ္စည်းအဖြစ် ထားတာ ..
သူတို့လိုလူမျိုးမှာ .. အချစ် .. မေတ္တာ မရှိနိုင်ဘူး ..
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တစ်ကယ်ကြိုက်ပြီဆိုရင်တော့ ..
နည်းနည်းပါးပါးသူ့အကြောင်းစုံစမ်းသင့်တယ်လို့ထင်တယ် ...

တိုင်းရင်းသူတွေတော့ကြောက်တယ် .. မလုပ်ရဲဘူး ...
သွက်လည်းသွက်တယ် ... စုံစမ်းရလည်းခက်တယ် ...
သူတို့တွေကို .. ကျွန်တော်ထင်တာပြောကြည့်တာပါ ..
အမှားအမှန် .. ဝိုင်းဆွေးနွေးကြပါအုံးဗျာ ...